

Ministerstwo Środowiska
Karta rozbieżności do projektu aktu prawnego

Tytuł dokumentu: Projekty rozporządzeń Ministra Środowiska w sprawie rocznych zadań ochronnych dla 23 parków narodowych na 2004 rok.			
L.p.	Organizacja zgłaszająca uwagę	Uwagi	Przyczyna nieuwzględnienia uwag
1.	Klub Przyrodników	<p>1. Babiogórski PN Zał. 1 poz. 2.</p> <p>2. Babiogórski PN Zał. 1 poz 10.</p> <p>3. Babiogórski PN Zał. 2 dział 1 poz 5.</p> <p>4. Babiogórski PN Zał. 2 dział 5 poz 1.</p> <p>5. Babiogórski PN Zał. 2 dział 5 poz. 1.</p> <p>6. Babiogórski PN Zał. 2 dział 5 poz. 5.</p> <p>7. Białowieski PN Zał. 1 poz. 1.</p> <p>8. Białowieski PN Zał. 1 poz. 4.</p>	<p>Uznajemy, że sformułowanie zawarte w projekcie rozporządzenia jest kompletne, informacja na temat gatunków owadów i grzybów jest zbędna, ponieważ z identyfikacji i opisu zagrożeń wynika, że działania ochronne dotyczą gatunków powodujących zamieranie drzewostanów.</p> <p>Nie ma sprzeczności pomiędzy zapisami zał. 1 poz. 2 i 10.</p> <p>Są to 2 składnice drewna niezbędne do prowadzenia prawidłowej realizacji zadań związanych z ochroną ekosystemów leśnych, dzięki nim zostaną zabezpieczone przed uszkodzeniem drzewa, roślinność runa i gleba wzdłuż dróg leśnych, podczas prac związanych z usuwaniem drzew z drzewostanów.</p> <p>W celu zapewnienia sprawności technicznej dróg profilowanych należy koniecznie dbać o sprawne funkcjonowanie urządzeń odwadniających.</p> <p>Koszenie ma na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się roślinności synantropijnej i poprawienie funkcjonowania urządzeń odwadniających.</p> <p>Utwardzenie dróg materiałem miejscowym ma na celu likwidację powstałych ubytków, bez użycia ciężkiego sprzętu.</p> <p>Identyfikacja zagrożenia odnosi się do drzewostanów świerkowych objętych ochroną czynną, w których masowy pojaw kornika drukarza może spowodować intensywne wydzielanie się posuszu na znacznym obszarze.</p> <p>Zagrożenie w zdecydowanej większości odnosi się do upraw i młodników sztucznego pochodzenia. Wyrażenie „skład optymalny „ określa udział gatunków, które winny pozostać w drzewostanie po zakończeniu zabiegów ochronnych.</p>

		<p>9. Białowieski PN Zał. 1.</p> <p>10. Białowieski PN Zał. 2 dział 1, poz. 4 i 6.</p> <p>11. Białowieski PN Zał. 2 dział 1, poz. 5.</p> <p>12. Białowieski PN Zał. 2 dział 1, poz. 8 i 9.</p> <p>13. Białowieski PN Zał. 2 dział 1, poz. 10.</p> <p>14. Białowieski PN Zał. 2 dział 4, poz. 3.</p> <p>15. Biebrzański PN Zał. 1 poz. 3.</p>	<p>W Parku nie istnieje zagrożenie zubożenia siedlisk ksylobiontów w Obrębie Hwoźna. Usuwanie drzew opanowanych ma charakter ograniczony, na pozostałym obszarze opanowane drzewa są pozostawiane. O braku sugerowanego zagrożenia świadczy stale rosnąca masa posuszu jałowego na pniu, jako siedlisko organizmów wymagających dla swojego rozwoju martwego drewna.</p> <p>Powierzchnie dotyczą zabiegów związanych z usuwaniem drzew pokornikowych (w drzewostanach świerkowych). Właśnie niewielki zakres ingerencji powoduje jej zróżnicowanie w stosunku do luk, które w większości są pozostawiane do naturalnego odnowienia. Sztuczne wprowadzanie (poprzez sadzenie), gatunków docelowych w zbiorowisku, spowoduje pożądaną przebieg spontanicznych procesów, a tym samym ich zróżnicowanie.</p> <p>Proponowany zabieg dotyczy powierzchni drzewostanów sosnowych, które niezwykle trudno odnawiają się w sposób naturalny. Wspomaganie tego procesu przez ręczne przygotowanie gleby na niewielkiej powierzchni nie narusza postulowanego priorytetu.</p> <p>W warunkach BPN wykładanie drzew pułapkowych stosowane jest w ograniczonym zakresie, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów w bezpośrednim sąsiedztwie drzewostanów Lasów Państwowych. Pułapki feromonowe stosowane są w niewielkiej ilości, jako uzupełnienie pułapek klasycznych.</p> <p>Grodzenie upraw dotyczy jednej powierzchni – nie stanowi zagrożenia dla jarzątka.</p> <p>Zadanie inwestycyjne będzie realizowane po zatwierdzeniu przedmiotowego rozporządzenia. Nie zwalnia to Parku od bieżącego reagowania na pojawiające się potrzeby i zagrożenia związane z udostępnieniem swoich obszarów i obiektów. Przykładem takiego działania jest postawienie sposobem gospodarczym, prowizorycznego zadaszania dla turystów odwiedzających obszary ochrony ścisłej – na przyległej haliźnie.</p> <p>Zabiegi wyszczególnione w poz. 3, jedynie wspierają naturalne procesy zachodzące w drzewostanie, dlatego przyjęto niewielką powierzchnię zabiegu – przebudowy drzewostanów.</p>
--	--	--	--

	16. Biebrzański PN Zał. 1 poz. 5 i 10.	Nie zachodzi potrzeba zmiany kolejności zapisów w identyfikacji zagrożeń.
	17. Biebrzański PN Zał. 1 poz. 6	Wszystkie programy ochrony kuraków wskazują na potrzebę redukcji populacji lisa i jenota jako jednego ze sposobów ograniczenia śmiertelności ptaków.
	18. Biebrzański PN Zał. 1 poz. 7.	Problem egzystencji populacji łosia i jelenia na obszarze Parku jest w trakcie badań. Według prowadzonych obserwacji jeleni wynika, że mimo realizowanych corocznie odstrzałów redukcyjnych populacja tego gatunku (w Parku) sukcesywnie wzrasta. Dlatego też, prowadzona redukcja jelenia powinna być kontynuowana także w 2004 roku.
	19. Biebrzański PN Zał. 1 poz. 8.	Odstrzały redukcyjne dzików wynikają z powodowanych przez nie szkód w uprawach rolnych właścicieli prywatnych. Grunty prywatne stanowią ponad 82 % powierzchni rolnej w granicach Parku. Troska o rolników i ich plony zapewnia akceptację społeczną istnienia Parku.
	20. Biebrzański PN Zał. 1 poz 9.	Zmieniono zapis dotyczący identyfikacji zagrożeń.
	21. Biebrzański PN Zał. 2 dział 2 poz. 1.	Dotyczy przebudowy drzewostanów jednogatunkowych na drzewostany wielogatunkowe zgodnych z siedliskiem (sztuczne wprowadzanie gatunków liściastych).
	22. Biebrzański PN Zał. 2 dział 2 poz. 5.	Zabieg ten ma na celu likwidację zniszczonych przez zwierzynę sztucznych nasadzeń dęba.
	23. Biebrzański PN Zał. 2 dział 2 poz. 15.	Wyjaśniono w punkcie 18.
	24. Biebrzański PN Zał. 2 dział 3 poz.3.	Wyjaśniono w punkcie 28.
	25. Biebrzański PN Zał. 2 dział 5 poz. 2.	Zabieg konieczny z uwagi na poszerzenie „areny” tokowiska cietrzewia.
	26. Biebrzański PN Zał. 2 dział 5 poz. 5.	Zmieniono zapis zgodnie z sugestią. Uzasadnienie wykonania redukcji jak w punkcie 17.
	27. Bieszczadzki PN Zał. 2 dział 3 poz. 2.	Koszenie ręczne obejmuje jedynie najcenniejsze fragmenty łąk, z uwagi na znaczące koszty zabiegu.
	28. PN „Bory Tucholskie” Zał. 1 poz. 6.	W obowiązującym nazewnictwie przyjęto podział ewidencyjny na łąki i pastwiska. Obecnie wymienione użytki zielone mają tylko charakter łąk (w związku z zaprzestaniem wypasu), mogą podlegać jedynie wykosom.
	29. PN „Bory Tucholskie” Zał. 2 dział 1	Zabieg dotyczy sztucznego wprowadzania

		<p>poz. 1.</p> <p>30. PN „Bory Tucholskie” Zał. 2 dział 2 poz. 1 i 6.</p> <p>31. Drawieński PN Zał. 1 poz. 3.</p> <p>32. Drawieński PN Zał. 2.</p> <p>33. Drawieński PN Zał. 2 dział 1 poz 9.</p> <p>34. Drawieński PN Zał. 2 dział 3 poz 3.</p> <p>35. Drawieński PN Zał. 2 dział 4 poz. 12,13.</p> <p>36. Drawieński PN Zał. 2 dział 8 poz. 6.</p> <p>37. Gorceński PN Zał. 2 dział 2 poz. 11.</p> <p>38. Gorceński PN Zał. 2 dział 5 poz. 3.</p> <p>39. Kampinoski PN zał. 1 poz. 2.</p>	<p>gatunków drzewiastych zgodnych z potencjalnym zbiorowiskiem roślinnym.</p> <p>Zarybianie sielawą i sieją prowadzone było w jeziorach położonych na obecnym obszarze Parku od lat 60 – tych a analiza zapisów w księgach jeziorowych, wykazuje dużą zależność liczebności tych gatunków od prowadzonych zarybień. Na dzień dzisiejszy nie posiadamy informacji badawczych pozwalających jednoznacznie określić jak zaniechanie zarybień i odłowów wpłynie na ekosystemy wodne Parku. Przed uzyskaniem takich danych, inny sposób postępowania, wobec tych gatunków, przynieść może nieprzewidywalne zmiany w ich populacji a także w ekosystemach.</p> <p>Według stanu faktycznego szkody w odnowieniach naturalnych i uprawach są istotne.</p> <p>Zadania ochronne dotyczące spiętrzenia wód wymagają przygotowania dokumentacji technicznej i prawnej.</p> <p>Wyjaśnienie uwagi w punkcie 31.</p> <p>Wydzielenie 61d (operat ochrony łąk, torfowisk i źródeł) przewidziane jest do odtworzenia roślinności łąkowej poprzez wykaszanie w części północnej na powierzchni 0,20 ha.</p> <p>Program ochrony siei został przyjęty dużo wcześniej i jest nadal realizowany.</p> <p>Ścieżka dydaktyczna Międzybór – Zatom jest zlokalizowana na istniejącym szlaku turystycznym i jest kontynuacją zadania z 2003 roku.</p> <p>Odstrzały redukcyjne jeleni wynikają z negatywnego wpływu tego gatunku na odnowienie lasu, co znajduje odbicie w prowadzonym monitoringu. Ostoja jeleni znajduje się na obszarze Parku gdzie wyrządzane są szkody (a nie w jego otulinie). Wykonywana przez wilki redukcja naturalna w odniesieniu do jelenia ma znaczenie symboliczne.</p> <p>Zbiornik w którym żyją płazy usytuowany jest w rowie przydrożnym, odwadniającym drogę stokową. Rów podlega corocznej konserwacji. W odniesieniu do wydzielenia 32 h zadanie to jest kontynuacją zabiegu ochronnego.</p> <p>Stroma wydma przylega bezpośrednio do szosa (szosa bez pobocza), wymaga zabezpieczenia poprzez zastosowanie</p>
--	--	---	---

		<p>40. Kampinoski PN zał. 1 poz. 16.</p> <p>41. Karkonoski PN zał. 1 poz. 6 i zał. 2 dział 3 poz. 15.</p> <p>42. Narwiański PN Zał. 1 poz. 3.</p> <p>43. Pieniński PN Zał. 2 dział 3 poz 6.</p> <p>44. Roztoczański PN Zał. 2 dział 2 poz 22.</p> <p>45. Słowiński PN Zał.2 dział 3.</p> <p>46. Słowiński PN Zał.2 dział 5 poz 10, 12.</p>	<p>płatków przeciw erozyjnych. W trakcie ulewnych opadów, stanowi to ochronę przed osuwającymi się masami ziemi z wydmy. Stosowana metoda zabezpiecza wydmy przed osuwaniem oraz użytkowników drogi przed wypadkiem.</p> <p>Modrzew był od dawna związany z Puszcą Kampinoską. Wprowadzanie go na teren Parku nie jest introdukcją na obcy teren lecz jego powrotem. Z uwagi na jego charakter domieszkowy w drzewostanach jest chętnie wybierany przez kozły do wycierania poroża stąd jego zabezpieczanie.</p> <p>Dotychczasowe doświadczenia wskazują na to, że w przypadku wstrzymania redukcji jeleni, populacja wzrośnie nie tylko na skutek przyrostu, ale także migracji na teren parku, a co za tym idzie i zwiększenie szkód w przebudowywanych drzewostanach. Prowadzona ochrona czynna w Parku ma na celu przebudowę lub odtworzenie zniszczonych ekosystemów leśnych.</p> <p>Z powodu zaniechania hodowli bydła przez miejscowych rolników, jedyną możliwością utrzymania pastwisk w Parku jest ich koszenie , zapobiegające niepożądaną sukcesji.</p> <p>Odstrzały redukcyjne dzików podyktowane są wypłacanymi przez Park odszkodowaniami z powodu szkód jakie wyrządzają dziki na prywatnych gruntach rolnych. Redukcja przeprowadzana jest w okresie największego nasilenia szkód.</p> <p>Odstrzał redukcyjny jeleni i sarn ma na celu utrzymanie populacji tych gatunków na znośnym dla ekosystemów leśnych Parku poziomie. Chodzi o szkody wyrządzane przez te gatunki w odnowieniach sztucznych i naturalnych drzewostanów. Zabezpieczanie chemiczne nie chroni w pełni tych obszarów. Redukcję populacji dzika podejmuje się z powodu szkód jakie wyrządzają także w płodach rolnych na obszarze Parku jak i w bezpośrednim jego sąsiedztwie.</p> <p>Polder Gardna IX – łąki, podlegają corocznie (od roku 2002) zabiegowi wykaszania. Dodatkowo zabieg przeprowadzany jest na 30 ha łąk wydzierżawianych zgodnie z umowami.</p> <p>Skorygowano wielkości odłowów regulacyjnych: sandacza, szczupaka i okonia w jeziorach Łebsko i Gardno. Określone w rozporządzeniu wielkości</p>
--	--	--	---

		<p>47. Świętokrzyski PN Zał. 1 poz. 3</p> <p>48. Świętokrzyski PN Zał. 2 dział 6 poz 2.</p> <p>49. Tatrzański PN Zał. 1.</p> <p>50. Tatrzański PN Zał. 2 dział 2 poz. 17.</p> <p>51. Park Narodowy „Ujście Warty” Zał.1 poz. 5, 6 i zał. 2 dział 3 poz. 2.</p> <p>52. Wigierski PN Zał. 2 dział 4 poz. 1 i 9.</p>	<p>odłowów tych gatunków dotyczą jedynie przyłowu.</p> <p>Nie zachodzi potrzeba dopisania do sposobów eliminacji zagrożeń „pozostawienie wszystkich drzew powyżej 47 cm średnicy” , ponieważ Park stosuje tę zasadę od lat.</p> <p>Zamiar sadzenia roślin dotyczy terenu otaczającego dyrekcję Parku w mieście Bodzentyn, znajdującego się w obszarze zwartej zabudowy i położonego poza głównym kompleksem Parku. Na otaczających budynek terenach zielonych Park zamierza utworzyć ogród dendrologiczny dla celów edukacyjnych, według obecnie opracowywanego projektu.</p> <p>Park od 2000 r. prowadzi stały monitoring fauny, polegający na rejestracji obserwacji terenowych na ujednoliconych kartach dla TPN i TANAP na podstawie których analizuje się zjawiska adaptacji i synantropizacji zwierząt. Dotychczasowe obserwacje nie dają podstaw do stwierdzenia, że jest to zagrożenie.</p> <p>Redukcja populacji jeleni ma na celu ograniczenie szkód powodowanych przez ten gatunek w uprawach i młodnikach. Stanowi to jednocześnie uzupełnienie prowadzonych przez Park zabezpieczeń upraw środkami chemicznymi i mechanicznymi.</p> <p>Odstrzał redukcyjny drapieżników takich jak: lis, jenot, norka amerykańska wpływa pozytywnie na sukces lęgowy ptaków, dlatego musi być realizowany na obszarze całego Parku. Niebagatelną, negatywną rolę dla lęgów ptaków odgrywa również dzik, penetrujący obszar Parku, a zwłaszcza Polder Północny w okresach wysokiego stanu wody (zalewanie niżej położonych obszarów). Dzik wyrządza również szkody w urządzeniach melioracji podstawowej i wałach przeciwpowodziowych mających na obszarze Parku znaczenie ponad regionalne, zabezpieczające całą dolinę Dolnej Warty.</p> <p>Coroczne zarybiania sielawą zapewniają względnie stabilną liczebność wszystkich jej roczników, albowiem rekrutacja wylęgu z rozrodu naturalnego jest zmienna (z uwagi na długi okres zlodzenia jezior, wystąpienia deficytu tlenu w warstwie przydennej, lub silnej presji drapieżników). Odłowy natomiast części populacji (wyłącznie najstarszych osobników) mają na celu:</p>
--	--	---	--

		<p>52. Woliński PN Zał. 2 dział 1 poz. 13.</p> <p>53. Woliński PN Zał. 2 dział 2 poz. 3.</p>	<p>- ograniczenie presji ryb na duże skorupiaki planktonowe, - przeciwdziałanie eutrofizacji, to znaczy usuwanie ze zbiorników wodnych, wraz z biomasą ryb, części biogenów (zwłaszcza fosforu), - pozyskanie tarlaków. Oddziaływanie na sielawę poprzez wspomaganie rozrodu oraz regulowanie liczebności najstarszych roczników, zapewnia osiągnięcie zamierzonych efektów ochronnych.</p> <p>Redukcja synantropizującego dzika ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa ludzi, oraz uniknięcie (ograniczenie) szkód, powodowanych przez ten gatunek na terenie miasta Międzyzdroje. Koncentracja jeleni w wybranych miejscach szczególnie w okresie jesienno - zimowym negatywnie wpływa na kształtowanie upraw, młodników i naturalnych odnowień (buczyny i dąbrowy). Planowana, minimalna redukcja ma na celu, zniechęcenie jeleni do przebywania w wybranych miejscach.</p> <p>Termin koszenia (zgodny z sugestią), określany jest corocznie w części szczegółowej rocznych planów rzeczowo-finansowych sporządzanych przez Park.</p>
2.	Polska Akademia Nauk Międzynarodowe Centrum Ekologii	<p>1. Dotyczy redukcji zwierzyny.</p> <p>2. Ochrona upraw mechaniczna i chemiczna.</p>	<p>Redukcja zwierzyny łownej w parkach narodowych ma na celu, utrzymanie populacji na określonym poziomie. Przy określaniu wielkości redukowanej zwierzyny bierze się pod uwagę szkody w uprawach i młodnikach wyrządzane przez te zwierzęta. Dotyczy to również szkód wyrządzanych w uprawach rolnych, co związane jest z wypłatą odszkodowań płaconych z tego tytułu przez parki narodowe. Odstrzały redukcyjne lisów i jenotów wynikają z konieczności ograniczenia zagrożenia wścieklizną, natomiast w odniesieniu do jenota również eliminacja gatunku obcego naszej faunie. W parkach narodowych nie prowadzi się polowań na zasadach określonych w ustawie prawo łowieckie.</p> <p>W parkach narodowych prowadzi się zasadę zachowania ciągłości drzewostanów, zgodnych z typem siedliskowym lasu i odpowiadającym im zespołem roślinnym. Jednocześnie prowadzone są zabiegi ochronne zmierzające do przywrócenia właściwego składu gatunkowego drzewostanów, nie odpowiadającym wspomnianej zasadzie (przebudowa drzewostanów) – zachodzi w tym przypadku konieczność wprowadzania</p>

		<p>3. Dokarmianie zwierzyny.</p> <p>4. Uwaga dotycząca redukcji populacji dzików i jesiennymi poszukiwaniami owadów w ściółce leśnej.</p> <p>5. Uwaga dotycząca redukcji populacji jeleni i saren a ich dokarmianiem.</p> <p>6. Dotyczy hodowli zachowawczej żubra w Białowieskim PN.</p> <p>7. Biebrzański PN – wykaszanie łąk zamiast prowadzenia wypasu.</p>	<p>gatunków które powinny znaleźć się w jego optymalnym składzie gatunkowym. Te gatunki są z zasady niszczone przez zwierzynę łowną.</p> <p>Z tej racji muszą być one chronione mechanicznie lub chemicznie przed zgryzaniem, wycieraniem i spalowaniem . Zabiegi te dotyczą nie tylko zalesień i odnowień sztucznych lecz również, wyjątkowo odnowień naturalnych.</p> <p>Dokarmianie zwierzyny w parkach narodowych jest prowadzone w wyjątkowych przypadkach, w okresach bardzo mroźnych zim i zalegania dużej pokrywy śniegu. Dokarmianie ptaków prowadzone jest jedynie w pobliżu osad służbowych i siedzib dyrekcji parku, również w celach edukacyjnych.</p> <p>Dokarmianie żubrów prowadzone jest w zagrodach zamkniętych (Białowieskiego, Kampinoskiego i Wolińskiego PN). Ponadto Białowieski PN w ramach opieki nad stadem wolnościowym, zgodnie z zatwierdzonym planem rzeczowo finansowym , realizuje dokarmianie żubrów w okresie zimowym, między innymi w celu ograniczenia szkód powodowanych przez te zwierzęta.</p> <p>Określone w zadaniach ochronnych rozmiary ilościowe karmy dla zwierząt są wielkościami maksymalnymi, natomiast ich faktyczna realizacja zależy od warunków pogodowych w danym roku.</p> <p>Jesienne poszukiwanie owadów w ściółce ma na celu opracowanie prognozy zagrożenia drzewostanów ze strony szkodliwych owadów i traktowane jest jako monitoring a nie zwalczanie tych owadów. W związku z tym trudno dopatrzeć się sugerowanej relacji pomiędzy dzikiem a prowadzonym monitoringiem.</p> <p>Uwaga ta została wyjaśniona w punkcie 1 i 3.</p> <p>Prowadzenie hodowli zachowawczej żubra i opieka nad stadem wolnościowym realizowana jest na podstawie zatwierdzanych corocznie planów rzeczowo- finansowych. Opis sposobów i zakres prowadzenia hodowli czynnej wyszczególniony jest w części szczegółowej tych planów.</p> <p>Regulacja pogłowia żubra jest określana corocznie decyzją Ministra Środowiska na eliminację poszczególnych osobników w granicach 30 – 35 sztuk rocznie.</p> <p>Wykaszanie łąk, jako zabieg ochronny mający na celu zachowanie otwartych</p>
--	--	---	--

		<p>8. Bieszczadzki PN – uwaga jak wyżej.</p> <p>9. Kampinoski PN – uwaga jak w punkcie 4.</p> <p>10. Magurski PN – intensywne odstrzały jeleniowatych, przy jednoczesnym wykaszaniu i wywożeniu biomasy.</p> <p>11. Wigierski PN – dotyczy poletek łowieckich.</p> <p>12. Dotyczy hodowli zachowawczej (żubr, tarpan)</p>	<p>łądowych ekosystemów nieleśnych w Parku jest obecnie, przy braku prowadzenia wypasów przez miejscowych rolników, jedynym sposobem utrzymania i zachowania tych ekosystemów.</p> <p>Odpowiedź jak wyżej.</p> <p>Odpowiedź jak w punkcie 4.</p> <p>Odstrzały jeleni w Magurskim PN wynikają z konieczności ograniczenia szkód w przebudowywanych drzewostanach (sosna na gruntach porolnych, podsadzana jodłą). W okresie zimy ostoje jeleni zlokalizowane są właśnie w takich drzewostanach gdzie panuje cisza i spokój a jednocześnie dostępna jest naturalna baza pokarmowa w postaci pędów jeżyn i malin oraz wprowadzanych w ramach przebudowy gatunków drzew.</p> <p>Wykaszanie łąk z wywożeniem pozyskanej biomasy (lub jej pozostawianie w ekosystemie) nie stwarza zachęty do przebywania zwierzyny na otwartej przestrzeni.</p> <p>Uprawa poletek zaporowych w Wigierskim PN ma na celu zapobieganie szkodom wyrządzanym przez dziki w uprawach rolnych. Na obszarze Parku znajduje się 1900 ha gruntów rolnych prywatnych własności. Za szkody w tych uprawach Park wypłaca odszkodowania. Poletka zaporowe w pewnym stopniu ograniczają penetrację dzików do obszarów leśnych Parku. Utrzymywanie poletek uważa się za konieczne.</p> <p>Hodowlę zachowawczą (żubra i konika polskiego) prowadzi się w parkach narodowych według opracowanych przez specjalistów wytycznych (programów) umieszczonych w planach ochrony jako operaty szczegółowe. Na podstawie wytycznych umieszczonych w tych opracowaniach, prowadzona jest opieka i hodowla tych gatunków, w tym ograniczenie możliwości chowu wsobnego.</p>
3.	Minister Kultury	Dotyczy sposobu wykonywania ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej.	Propozycje wykraczają poza delegację ustawową określoną w art. 13 b ust 5 Ustawy z dnia 16 października 2001 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r., Nr 99, poz. 1079 z późn. zm.) która nie przewiduje określenia w rozporządzeniach w sprawie rocznych zadań ochronnych dla parków narodowych zadań z zakresu ochrony zabytków. Ponadto nie wskazano z jakich źródeł mają pochodzić środki finansowe na realizację proponowanych zadań.
4.	Wojewoda	1. Dotyczy ręcznej pielęgnacji upraw.	Zabieg jasno sprecyzowany, wykonanie

	Małopolski	<p>2. Dotyczy sposobu wykonania zabiegu koszenia.</p> <p>3. Dotyczy rozstawienia siatki wzdłuż drogi.</p>	<p>zabiegu jednokrotne lub dwukrotne uzależnione jest od wystąpienia zachwaszczenia upraw i warunków pogodowych.</p> <p>Opis sposobu wykonania zabiegu koszenia został jednoznacznie sprecyzowany.</p> <p>Opis rozstawienia siatki wzdłuż drogi określa umieszczenie siatki po jednej stronie drogi na długości 600 mb a po drugiej stronie drogi na długości 400 mb (łącznie 1000 mb).</p>
--	------------	---	---